

La Veu de Catalunya

5cent.

ANY 1er. NÚM. 32

BARCELONA: DIMECRES 1 DE FEBRER DE 1899

EDICIÓ DEL MATÍ

DIARI CATALÀ D'AVISOS, NOTICIES Y ANUNCIS
Redacció y Administració: Rambla de las Flores, 25.—Teléfono 152.
PREUS DE SUSCRIPCIÓ
Edició del vespre: 1 pta. al mes
Edició del matí: 1 pta. al mes
Paquet de VINTICINCH NÚMEROS: 10 ptes. al trimestre
Anuncis, esquelas, remitits y reclams, a preu convencional. Per l'edició del vespre s'admeten esquelas mortuòries fins a las sis de la tarde. Per l'edició del matí, fins a las dues de la matutina.

Anuncis del dia
Sant de demà: La Purificació de Nostra Senyora, Sant Antoni, mare y Santa Felicitat, verge y mártir.
Quaranta hores: Anaben en la parroquia de Sant Agustí.—S'expone a dos quartes de vint del matí y se reserva a dos quartes de sis de la tarda.—Demà començaran en la Iglesia de la Mare de Deu de la Misericòrdia, de Terres de l'Ebre, a les 10 hores.
Cort de Maria: Pa la visita a la Mare de Deu de la Mare, en la Iglesia privilegiada, a les 10 hores.
La Emissió d'arx: Es de Sant Ignasi, bisbe y mártir.—La de demà es de la Facultat de la Purificació de la Verge Maria.

Observatori meteorològic de la Universitat.—D.^e E. Lozano.—31 janer.
Hores d'observació: 9 matí; 8 de la tarde.—Baròmetre a 0 y al nivell del mar: 760.75.
Temperatura: Màxima: 21.1; mín: 13.3 ombra. Mín: 5.6 ombra.—Termòmetre tipo: 94.192.—Pluja en 24 hores: 0.05.—Aigua evaporada en 24 hores: 1.70.—Granulometria: 0.05.—Vento: Direcció: ESE. Velocitat per h: 1.8. 2.8.—Estat del cel: Cobert: Nub: 100.—Núvol: Class: Cúmulus Nimbus. Cantitat: 100.00.
Sortida del Sol, 7 h. 15 m.—Puesta, 5 h. 10 m.—Sortida de Lluna, 10 h. 11 m.—Puesta, 9 h. 20 m.

+

LO SENYOR

Don Pere Estela y Tolsanas

Sucessor de la extinguida rahó social Estela y Bernareggi

entregà sa ànima a Deu, ahir, a las sis del matí

(U. D. E. P.)

Sa desconsolada viuda, mare, germans, germanes polítiques, oncles, tíes, nevots, cosins y demés parents, al fer saber a sos amichs y coneguts tan inesperada com dolorosa perdua, los hi pregan encaminats a Deu l'ànima del difunt y s'serveixin assistir avuy, dimecres, a las tres de la tarde, a la casa mortuoria, Rambla de Catalunya, número 55, 3^a, pera acompanyar lo cadavre a l'Església parroquial de Santa Agna y desde allí al Cementeri.

No s'invita particularment.

MARSANS ROF.—Valors y cupons
Rambla de Canaletas, 2
Queda oberta lo negociació de tots los cupons venuts y obligacions amortizables dels ferrocarrils de Tarragona a Barcelona y Fransa.

MOTORS DE GAS
Bons y baratos, se'n venen desde 100 cavall de forsa, fins a 15 cavalls. La persona que'n necessiti algun pot dirigir-se a F. P. CARRER DIPUTACIÓ, 216, 1^a.

Situació actual de Puerto Rico

Una columna del diari va necessitar lo titolero pera posar a la vista dels seus llegidors, una colla d'abusos de que, segons La Correspondencia de Puerto Rico, y El Canón de Ponce, son letimias los pacífichs habitants d'aquesta hermosa isla, desde que deirant de l'esser dominada per l'Estat espanyol, ha entrat a ser regida pelo govern dels Estats Units. Pintant la situació actual de dit país, ab aquells titols llamatinos de costum posats ab lletra gressa, que sembla que'l món s'enfonsi, parla, copiantlo dels esmentats diaris, de la indignació dels joves aristocrats envers lo general Henry, per las difidultats que els presentan per la obtenció de càrrecs públics; fa esment de l'entrada d'uns soldats yanquis, embutrits per la corrupció y en la redacció d'un aquells horribles y en los dipòsits de quervies de la «Gran Roja»; diu que allí hi ha robos, s'arresta y's donan bofetades y calisses als insulars, ab l'afegiment de petons a senyorejas y de fugida d'algunas d'ellas ab los tenorios dominadors; y acaba dient, copiantlo de El Canón: «Ha llegido a nuestros oídos, por conducto fidedigno, que tanto los españoles como los espaniolizados se complacen en sembrar la división entre el pueblo puertorriqueño y los americanos, valiéndose para ello de todos los medios de que dispone esa raza maldita y hipócrita que quiere seguir imperando aún en medio de la libertad.»

Com que ab tala noticia se fomenta lo convenciment equivocat de que los puertorriqueños han de purgar providencialment lo crim de no deixarse matar y arrasar l'isla, avans que deixar d'esser espanyols, malgrat l'abandonament de se's tenies, y que forosament tenen d'anyorar la paternal administració espanyola, tradim alguns trossos d'una carta remesa a un amic nostre per una persona imparcial, nascuda, lo mateix que'l seus antepassats, en aquella isla, que posan de relleu la veritable situació actual del país, y l'esperit dels seus habitants, fent de passada algunes consideracions, que tant de bo servissin pera fer obrir los ulls d'aquells que creyentes nascuts per manar com a descendents d'una rassa superior, transi-

geixen ab tota mena de reformas per radicals y funestas que siguin, ab tal de que may se parli ni menos se pugui assolir la reducció de l'hipoteca, que per un absurd contrasentit tenen sobre d'Espanya 'ls polítics d'ocío y 'ls empleats de tota mena que a la sombra d'ells se cruen, nodreixen y desenrotllen.

«Aquí (canta la carta suscita), malgrat los escarafells que's feyan al arribar los americanos, perque's començava ab ells se guanyava econòmicament un mil per cent, quan hagut acabat la dominació espanyola y vejorem que s'entrava de ple en l'altra, se coneixia en tots los semblants un fons de tristesa... No's cambia, sense sentiment, d'Estat, y l'ereure que aquí no'n tinguerem pena, es un error. Aquells que com nosaltres presenciaven la entrega de l'isla en la capital; aquell acto imponent en que's feya lo cambi de banderes entre'l fortísimol de las salvas de tots los forts y dels barcos que hi havia en lo port, al mateix temps en que s'embarcaven las últimas tropes, aqueixos poden sapiguer alguna emoció se sentia en aquell moment... Si nosaltres, que no perdiam nostre Puerto Rico, lo sentiam que havia de succehir als fills d'Espanya? Y al pensar que si a trets s'hagués donat lo que demanavan per dret aqueixas abandonadas islas, sempre les hauriam pogut conservar, s'agombolavan a mon cervell una serie de reflexions a qual més tristes.

«Per aquí, (continua), tot marxa bastant be.

«Ab tot y estar sota la dominació militar s'han començat a introduir grans milloras; nos han suprimit la Diputació provincial ab la cua de gastos que portava y que de res servian; han abolit los drets reals, lo paper sellat, la contribució territorial y las cédules personals, fentse además justicia per igual, sense distinció, entre americans y puertorriqueños, y'l qui falta a'l castiga sense mirar sa procedencia. Pels empleos públics, son preferits los fills del país, y'l general Henry ha dit en lo seu últim document oficial: «Aquesta es una isla dels puertorriqueños y com d'al tal serà considerada; y afegix que los americans estarian sempre en segon terme per la obtenció d'empleos.

«Jo crech que cada dia estarém millor, por más que les costará un poco de trabajo encarrilarnos, porque tenemos muchos resabios españoles y porque españoles como a pesar de todo. Quant nos complauria poder veure a Catalunya autónoma o ab un govern per l'isla del que tenim aquí!»

Res més que fassi pel cas trobem en la carta; però diu lo bastant a nostre entendre per que's omueixis de las reivindicacions de las nacionalitats se finen en las afirmacions agra-dolhas que conté, y en la absoluta necessitat de atendre d' temps lo que Catalunya té dret a exigir, lo que volém nosaltres encare que alguns, ensoptis nos febluquin d'exagerats.

Aquestos ja cambiarán, ajudant Deu, son equivocat concepte; ja's canirà la vena dels ulls, y s'averagonyrán dels mollos barruts que ara gustan, nascuts d'un convencionalisme passat de moda y sostinguts per egoísmes y orgulla consensuats als del lleó de la taula.

S. MUNTANER

Teatre intim

«Interior». — «Blancafor»
Conto y copio.
Era ahir nit de Licer, y feya un oratge que no convidava gayre a anar a un teatre d'intim com es lo Lirich. Mes ab tot, lo gont se deixà «La Walkyria» y no hi feu por lo fret per assistir a l'última sessió del teatre intim. Molta concurrencia y molt distingida; frachs a doyo y senyoras de gran gala.

Eran prop de dos quartes d'onze, quan s' aixecà'l teló per representarse «Interior», de Maeterlinck. La escena disposada artísticament y tal com m'ha parut. A un costat la casa ab totes finestras donant al jardí y de cara l'espectador. Dins un quadre de familia de molta realitat: lo pare, llegint lo diari; la mare, aprop de la taula, ab un nen adormit a sos brassos; dugas noyas brodant; il·luminats tots per un quinqué de petroli. Al bell mitg de las taulas, un sordidor al natural, ab son soroll d'aygua ploriosa y srau. Al fons, la porta de ferro que dona entrada al jardí; y arreu arbres y fallas foblement esmaltadas per la claror de la lluna.

Entran lo vell y'l foraster y comensa lo diàlech que'esta Pobra. Lo vell, que té prop de vuytanta anys, parla depressa, molt depressa... y baix, molt baix... Lo foraster, ja parla més alt y més clar, empró lo que diu es lo menos interessant: lo que fa la familia, lo que tothom veu. L'apuntador se senti continuament y entre ell y lo mummuri del sordidor, ofegat lo diàlech. Lo públich pert l'osma y l'ipierés. Entran la Marta y la Maria, cridant: sembla que vulguin despertar a n'algú. Lo públich s'impacienta... Pomeixó esta lluny, allà, a prop de aquella lluna que no's ven. La fredor es general. Baixa lo teló y a la sala hi glessa.

Y donchs aquell sentiment fondo y acolorador que produheixen los dramas d'en Maeterlinck?

Parla l'Exart:

«Y'm preguntó ara: tal com es (l'obra de'n Maeterlinck), presunta resistent as-

cénics? A mi'm sembla que no. Ningú nega a Maeterlinck las facultats d'un gran poeta. Posseix, com molt pochs, lo que s'anomena sentit del misteri; té'l dó de produir, ab medis que semblen fàcils y molt infantils aquell malestar fondo y vago que sembla ser lo seu únic propòsit; ho consegueix fins al punt que la paraula esgarriфона acudeix una y mill vegadas a la ploma, quan se tracta de las sevas obras... Però, per mi, tots aquets efectes son únicament poderosos y grans en la lectura; hen de minvar per forsa en la representació... Y no's vulgut donar, pòis que no estigui conformes ab aquest parer, culpa als actors, de que «Interior» no produís gens ni mica d'efecte. No sens digni que ab actors millors l'obra s'hauria salvat.

En Jaume Brossa, escrivia en la revista «Catalonia», a propòsit d'una representació donada a Londres de «Pelleas y Melisanda», del mateix autor: «L'interpretació fou... impecable. En la indumentaria s'hi veyia l'influencia del art de'n Burne-Jones, lo circumambient del drama era tal com en Maeterlinck devia somniarlo; per l'expressió de llur cara y'l cayent de llur figura, semblava nalmat que 'ls personatges haguessin devallat d'un rètule; llur llenguatge feya l'efecte d'una quexa involuntaria, manifestació vivent de lo que l'autor califica de «larmes rerum». Al eixir del teatre jo'm preguntava'l per qué de l'austeritat d'emoió y, per tant, la desil·lusió experimentada.»

No'm donchí temps al públich de que «Interior» no entrés. Es molt comó de carregar lo mort (passi lo vulgar de l'expressió) a na que may se queixi se se'l ataca. No'l volem tampoch defensar, molt menos tractantse d'un públich que com lo que hi havia al Lirich ahir, acabà a última hora per estar agressiu. Mes, consti que demostrà durant la representació de «Interior», grans desios d'impressionarse ab las bellissas del cuadro dramàtic de'n Maeterlinck.

Y vingué després un entreacte llarch, incommensurable, y després la lectura de un prólech a «Blancafor» sentit y bonich, com la cansó popular que dona'l títol a l'obra d'en Gual. Y després de acabada la lectura, un entre-prólech y arte també molt llarch, ab l'aggravent de que no moventse ningú del seu lloch, los senyors no podian fumar y las senyoras fer tertulia, y la fredor que hi havia al acabar «Interior» se convertí... en bro-mete, l'imaginat, lector, quin estat de esperit, pera judicar una obra!...

Al aixecarse'l teló, a través la escena una quantia pàgones de nostra terra que van a treballar, tot cantant «Blancafor»:

Als'a's ulls y ven la mar,
ven venir la mar bruega,
ven venir fustas y nans,
y galeras més de trenta,
y quan la veu del pagés qu'entona aque-sta hermosa cansó's port... entre basti-dors, després d'aquesta escena arranca-da del poble mateix y pertada a las tau-las fins ab cruessa de la mateixa realitat, baixa de las bambolinas un teló re-tallat, d'aquella que serveixen per una apoteosis en un ball d'espectacle, y surten «Blancafor», acompanyada de dugas cansons més, y's posa a brodar, es cam-bien per la filla de la reyna... Lo trán-sit de la realitat al somni es rapidíssim.

Blancafor explica las sevas penas: fa set anys que espera al mariner, com mariners, que ab ella's desposat y aquest no arriba. A la fi, y després d'una invocació a la marineda, (que la senyoreta Domus fa de cara als espectadors, éssent així que'l teló de fondo representa'l mar), arriba'l mariner, descor-rint l'antena l'acció, que es la mateixa lle-ura de la cansó popular, bon rich ampli-ficada. Al acabar, y com a ritornello, passen altra vegada per las taulas los pàgones, cantant com avans, la verda-dera cansó popular.

Lo públich... aquí si que'l públich estigüé indieret. En Gual s'equivocà, si's vol, al desenrotllar lo que no ad-met desenrotll: al fer parlar als per-sonatges ab la mateixa forma de romans de la poesia popular, sense conservar la flayre d'aquesta: en oblidar que's es-petadors si senten quan cantal' poble, pensen quan son al teatre; en... lo que's vulgut... mes lo públich havia d'apre-ciar com se mereix la prova de'n Gual, l'originalitat de la seva concepció, y'l treball literari molt remarcable que re-presenta.

F. RIPOLL.

La música de «Blancafor»

La música que'l mestre Granados ha escrit para armonisar la vella cansó popular e-trenada ahir no es de importancia molt considerable ni es de pensar que son autor hagi fundat en ella grans esperanzas; sem-bla fets mes aviat en cumpliment d'un en-càrrech de bona amistat cumplert ab gust, que no pas filla d'un sentiment espontani y d'aquell afany irresistible de orar que té l'artista quan sent fondament lo que fa.

Tota plegada queda reduïda a una glosa orquestral de la cansó de «Blancafor» ab la qual se preludia y s'acaba la obra literaria d'en Gual, y a un altre tros instru-mental molt piano ab lo que's preludia y s'acaba també la escena ideal de la «Blan-cafor» y sas companyas, las altres dos cansóns.

La cansó popular, sense aditaments ni forvaluns de cap mena, es cantada al co-mençar y a la fi, desde dins de la escena per una que hauria de ser segurament la ingenua, jageseta, y tot seguit per lo home farrery, pel pagés, que passa fent vit cap a la treballada, y aquí es potser alont se troba lo punt d'emoió artística culminant de la música de la cansó popular armonizada para la escena que han fot en Gual y en Granados.

Es una cosa que he notat sempre. Per be que estiga tota la música ab que s'apany la vella y senzilla cansó popular, sempre, quan s'ofereix aquesta al públich sola y pura, ingenuament cantada, sempre es quan produex mes gran efecte, per fondo que sign y exquisit lo sentiment del arti-sta y gran son talent de músich, tant si's diu aquest Albó, com Millet, Morera, com Granados.

E. SENTOL

Notas políticas

A casa del difunt
Lo dissapte hi hagué una escena en-torridora en lo Circol Conservador de la Rambla de Santa Mónica.

Lo senyor Planas se dolgué amarga-ment dels que voldrien governar pro-cindint de las agrupacions polítiques existents; y de que algunas individua-lidades solidas de la masa neutra, en combinació con otros elementos, co-mo una mangra poco velada (que no sabem per qué s'havia d'amagar), que se trans-para en cortos de sus actos y mani-festaciones, se reveluen contra nuestra Asociación y personalidades en ella sa-litantes; se queixá de no haver sigut in-vitad per la unió dels elements silvelists y polavejistas d'aquesta ciutat; y demostrá, aixís en la Memoria que's llegei com en son discurs l'amargor y'l despit del home, que veu que se li va desent la obra de molta anys, y se li escorre'l poder de las mans.

Afortunadament, pera que La Dina-stia pogués parlar del entusiasme regnant, alguns conspícuos s'aixecaren pera repetir al ilustre jefe lo testimoni de sa adhesió incondicional. Lo senyor Sarri, que en la mateixa Dinastia hi havia publicat un article (que aquell diari hi afegí una nota, pera no comprometre en una ataca val' ceciquisme; lo se-nyor Espinós, que feu professió de fe anti-eclesiàstica en la Assemblée de Sa-ragossa, feren grans protestas d'adhe-sió, de coniansa, de tot lo que's vul-gü...
Bueno, bueno, bueno. Tot aixó está molt be. Però mentres los conspícuos en alta veu devan frases grosses d'entusiasm y adhesió, los demás parlavan a cau d'orella d'aquella pudor de mort, notada ja en un dinar de prohoms con-servadors d'algun temps endarrera, ac-centuada fins a tapar los sentits des-prés de las derrotas descomunals de la Económica...
Y en quant al públich, quan s'ha en-terat de totas aqueillas incondicionals frases y quefaturas indiscutibles, s'ha recordat de que aquestas declaracions no faltan en moments de crisis; dos dies avans de la caygada de tot règimen, no hi han faltat may.

Las autoridades isabelinas ne rebe-ron moltes de protestas, l'any 1868, quan encara no se sabia com anava a acabar allò de Cadix; l'any 1874, quan en Martínez Campos doná lo crit que havia de portar al rey Alfons, s'en feren moltes de protestas a favor de la legalitat constitucional...
Mes totas ellas no foren més que pa-raulas y paraulas y paraulas, que no aguantaren res de lo que s'ensorrava, com no aguantaràn res del règimen Pla-

nas, las protestas dels conspícuos, ni les aclamacions y aplaudiments del pe-zi minvut que omplian el amplio local del Circulo...

Don Manel Planas y Casals acabá'l discurs fentho constar ben clar qui es que governa y ha governat en la Dipu-tació, qui es que administra y ha admi-nistrat en l'Ajuntament.

«Qué se nos puede reprochar?—dix l'honorable senyor.—No se han inscrito los amigos que hemos llevado al Municipio, a la Diputación Provincial y a los Cuerpos Cole-gisladores en la noble y firme defensa de los respetables intereses que los catalanes y sus buena parte les están confiados? No hemos estado todos en la brecha mien-tras otros dormían? No por inmodestia, sino para legítima vindicación, ha de recordarse—según dicen los señores Planas—que durante los años que he estado al frente de la Dipu-tación Provincial me he encontrado siempre con mis amigos de este Circulo en las varias campañas sostenidas en defensa del trabajo nacional (Applausos). Verdaderament los socios del Circulo conservador se'ls ha trobat per tot en l'Ajuntament, en la Diputació, en todas las congresos, en todas las prebendas... siempre, siempre en la brecha mientras otros dormían.

Lo que es de esperar es que s'acati aixó aviat, ben aviat.

Politica extrangera

Lo Reichstag alemán y'ls jesuitas

Lo Centre Catòlic d'Alemanya acaba d'obtenir una nova victoria.

Lo Reichstag ha aprovat per gran ma-joria en primera y segona lectura una proposició encaminada a obrir als jesui-tas las portas del imperi germanich.

Una votació igualment favorable ob-tingué la mateixa proposició en abril de 1897, més, lo Consell federal, que de-via acceptarla, pera que arribés a ser llei, va donar l'argas al assumpt.

Aquesta vegada pot assegurarse que la cosa irà per diferents indrets, puig lo govern alemán no pot enemistarse ab lo Centre Catòlic, l'organisme polítich més solit y de més empenta, sense quin concurs es impossible que cap govern pugui reunir una majoria en lo Parla-ment.

Immediatament que Bismark dictà en 1871 las famosas lleys de Mars, ab las que volia ofegar per sempre l'esperit ca-tòlic a Alemanya, pera que la unitat religiosa solidés la unitat política de la Germania, va començar la lluyta que avuy arriba a son terme ab la total des-aparició del fundus Kulturkampf, l'obra menbra del despotisme polítich, la re; produció en plé siglo XIX de las per-suasiones de Roma.

Per arribar a aquest resultat, pera aniquilar totalment Pobra empresa ab més empenyo per aquell forjador d'im-perio que després de dictar las lleys de excepció assegurava que no iria a Canosa, los catòlics alemanys han tingut que lluytar molt; han tingut que lluytar be.

En los primers moments formularen un programa complet, reclamant la abolició de totas, absolutament de totas las disposiciones que integravan lo Kul-turekampf. A la intransegencia de criteri d'en Bismark contestaren los catòlics a la idéntica intransegencia de criteri. Mes, no s'amaga als capdells d'aquest movernent que la féyna era grossa y que no la obtindrien de cop una ratificació completa. Comprenegren que no era ab revolucions, ni ab un acte de despa-ero que ensorrarían al qui trepitava las sevas conviccions més íntimas, y ab una constancia pasmosa, ab una ferme-sa irresistible, empernegren la via de sas reivindicacions.

Units y compactes empernegren lo assalt del Parlament.

Al principi foren poch los diputats que al Reichstag envienen los catòlics, mes son número aná creixent cada dia. Al principi, no eren més que un grup insignificant, tereh en son criteri, des-prés, la foren una torsa respectada ab la que's tingut que capitular en mo-ments de perill.

Més tart, han sigut los qui han aguan-tat y ensorrat los ministeris. Y apro-piatsen, y fentse pagar a bon preu lo seu apoyo, han anat arrancat dels go-vernors d'Alemanya, desde'l príncip de Bismark fins a Hohenlohe, d'aquelles

lleys draconianes ab que lo canceller de ferro volgué aniquilar lo catolicisme en tots los indrets del flamant imperi germànic.

Gazeta catalanista

L'Agrupació Catalànica de Sitges pensa celebrar la seva festa inaugural lo dia 19 de febrer, ab una sessió política a la que hi assistiràn representants de les distintes corporacions adherides a la Unió Catalànica.

L'acte, per les referències que ens encien de Sitges, promet tenir la mateixa ressa del que darrerament s'ha celebrat a La Bisbal del Ampurdà.

Al dia següent d'haver tingut lloch la seva inaugural, l'Agrupació de Sitges obrirà en son estatge social les classes nocturnes pera donar instrucció catalànica a la classe treballadora.

Dintre de Barcelona segueixen activament los treballs pera anar aplegant los elements catalànics.

La manifestació més valiosa d'aquests treballs es la constitució d'un nou Centre polític, quin objecte serà propagar las idees autonòmiques entre las classes populars. Porta per títol la nova entitat «Catalunya y Avant! Associació Democràtica Catalànica», y té ja prèis un espai local pera domiciliarse.

Perà president d'aquesta Associació s'indica a un distingit company de causa nostre, fogós orador, y que ha exercit un càrrec important en lo si de la Junta Permanent de la Unió.

Entre las propòsits que animan als entusiastes organitzadors d'aquest Centre, figura en primer terme l'airecatge lo nivell moral de la classe treballadora, encaminant-la a treballar per la restauració de la personalitat política de Catalunya, y quan tingui la Societat solidaria la seva existència, donar-li facilitats pera la vida ab l'establiment de cooperatives obreres.

També s'ha constituïda en nostra capital la titulada «Agrupació protectora de la ensenyansa catalànica». En la circular que firmada per son president don Josep Piver i Jugués, son tesorero don Francisco Figueras, y el secretari don Eulrich Ciurana, s'està repartint, se fa constar que un dels seus fims propòsits del catalanisme ha de ser l'arrelament de la ensenyansa catalànica, com a mèdi de fomentar la cultura intel·lectual de la infantesa que, rebent la instrucció en sa llengua materna, podrà, ab major facilitat, assimilar-se coneixements, difícils d'obtenir, quan son expòsats en idioma foraster.

Los iniciadors d'aquesta agrupació tenen rebudes importatíssimes adhesions.

Finalment están també fundantse altres tres agrupacions de catalànics barcelonins.

Una es la «Agrupació de veïns del barri de la Platería», formada per industrials y propietaris d'aquell tros de Barcelona antiga, alguns dels quals son de temps companyos nostres.

Un'altra es la que portarà el nom de «Centre Polidivertit», y quin objecte, com lo títol indica, es aplegar quants dats corren escampats respecte al folioll de nostra patria.

Per l'altra, que's dirà «Foment Inductiu», tindrà per fextenda la instrucció a la catalànica entre las famílies de curts medis. A l'aquest fí donaràn classes gratuïtas los diumenges, rifant entre'ls que hi assisteixin roba d'abric, y concedint premis en metàl·lic als deixebles més afortunats.

LAS COMARCAS

Pla d'Urgell

LA SEU.—Després de dias nevulosos y d'un fred intens, començà a nevar lo dia 27 a les primeres horas del matí, durant la nevada moltes horas.

Nos arriban notícies de La Cerdanya, en las que s'hi testimonia que la nevada es allí també molt grossa.

Vallès

RUBÍ.—Al igual que en altres poblacions de la comarca, s'han associat los propietaris de fincas urbanas, ab objecte de procurar per los medis legals, ab objecte de desalluar de la manera més ràpida y menys costosa. Al efecte, una comissió està redactant lo correspondient Reglament pel que deu regirse aquesta nova associació.

CONTRIBUCIONS Y IMPOSTOS D'HISENDA

Lo cobro dels impostos y contribucions d'Hisenca, se faràn efectius en las zonas y dias que s'expresan a continuació: Badalona.—Badalona, dias 8, 9, 10, 11, 12 y 13 de febrer. Horta, 22, 23 y 24. Montcada, 3, 4 y 5. Sant Adrià de Besòs, 6 y 7. Arenys de Mar.—Arenys de Mar, dias 1, 2 y 3 de febrer. Arenys de Munt, 1, 2 y 3. Calella, 7, 8 y 9. Canopies, 10 y 11. Canet de Mar, 4, 5 y 6. Fogas de Tordera, 17 y 18. Gualba, 4 y 5. Malgrat, 9 y 10. Montnegre, 3 y 4. Olinell, 2 y 3. Orsaviñá, 16 y 17. Palafolls, 9 y 10. Pinoda, 1 y 8. San Cebadi de Vallalta, 4 y 5. Sant Celoni, 11, 12 y 13. Sant Ciprià de Vallalta, 20 y 21. Sant Esteve de Palautordera, 7 y 8. Sant Pol de Mar, 5 y 6. Santa Maria de Palautordera, 8 y 9. Santa Susana, 21 y 22. Tordera, 16, 17 y 18. Vallgorguina, 1 y 2. Vilalba Sauria, 6 y 7.

Berga.—Avis, dias 4 y 5 de febrer. Alpens, 13 y 16. Bagà, 9 y 10. Berga, 7 y 8. Borredà, 16 y 17. Broç, 7 y 8. Capolat, 10 y 11. Cardener, 10, 11 y 12. Casserres, 6 y 7. Castell de Noya, 6 y 7. Castell de Riu, 3 y 4. Castell d'Areny, 17 y 18. Espanyola, 9 y 10. Figols, 15 y 16. Fontanyes (San Jaume del), 16 y 17. Gironella, 3 y 4. Gualandreu, 11 y 12. La Noya, 3 y 4. La Riera, 16 y 17. Lluçà, 8 y 9. Marçà (Santa Maria del), 12 y 13. Montclar de Berga, 7 y 8. Montmajor, 8 y 9. Oliván, 14 y 15. Poble de Lillet, 16 y 17. Prats de Lluçanès, 10 y 11. Puiggròs, 8 y 9. Quart (La), 6 y 7. Sagàs, 13 y 14. Salda, 12 y 13. Salselles, 7 y 8. Sant Martí del Ras, 9 y 10. Serchs, 16 y 17. Sordanya (San Julià del), 7 y 8. Vallcebre, 15 y 16. Vallid, 20 y 21. Vilad de Guardiola, 8 y 9. Vivar, 6 y 7.

Gironella.—Aguafreda, dias 17 y 18 de febrer. Bigas, 1 y 2. Caldas de Montvay, 6, 7 y 8. Canavellas, 1 y 2. Cánoves,

10 y 11.—Cardener, 7, 8 y 9. Castellterol, 8 y 9. Fogas de Montcils, 8 y 9. La Gallera, 3, 4, 5 y 6. La Roca, 3 y 4. Llerona, 10 y 11. Lluçanès, 3 y 4. Lluçà de Munt, 3 y 4. Lluçà de Vall, 1 y 2. Martorells, 10 y 11. Mollet, 1 y 2. Montseny, 6 y 7. Montmajor, 11 y 12. Montmeló, 9 y 10. Montornès, 10 y 11. Palou (San Julià del), 1 y 2. Parets, 7 y 8. Safaja (San Quirico del), 8 y 9. Sant Felip de Codinas, 3 y 4. Sant Fost de Capentellas, 10 y 11. Santa Eulalia de Ronana, 3 y 4. Tagamanent, 17 y 18. Vilanova de Vilamajor (San Pere del), 10 y 11. Vilanova de Vilamajor (San Antoni del), 1 y 2.

Igualada.—Argensola, dias 5 y 6 de febrer. Bellprat, 15 y 16. Bruch, 15 y 16. Calonge, 10 y 11. Capellades, 12 y 13. Carmo, 20 y 21. Castellfollit de Riubrogós, 11 y 12. Castellolí, 20 y 21. Collbató, 8 y 9. Copons, 10 y 11. Igualada, 17 y 18. Jorba, 21 y 22. La Llacuna, 18 y 19. Masquefa, 2 y 3. Miralles (Santa Maria del), 19 y 20. Montbany, (Santa Margarida del), 25 y 26. Montmaneu, 7 y 8. Odèn, 21, 22 y 23. Orpi, 8 y 9. Píera, 5, 6 y 7. Pierola, 8 y 9. Poble de Claramunt, 7 y 8. Prats de Rey, 15 y 16. Puadri, 12 y 13. Rubí, 18 y 19. Salvadora, (San Pere del), 20 y 21. Sasagol, (San Martí del), 16 y 17. Torre de Claramunt, 4 y 5. Tots, 12 y 13. Vallbona, 1 y 2. Veciana, 9 y 10. Vilanova del Camí, 23 y 24. Sant Climent de Llobregat, 8 y 9. Sant Felip de Llobregat, 20 y 21. Sant Joan Despí, 17 y 18. Sant Just Desvern, 20 y 21. Santa Creu de Olorde, 12 y 13. Sant Vicenç dels Horts, 22 y 23. Sasorivars (San Esteve del), 15 y 16. Torrellas (San Martí del), 22 y 23. Vallirana, 8 y 9. Viladecans, 5 y 6.

Tarrasa.—Castellbisbal, dias 5, 6 y 7 de febrer. Gallifa, 1 y 2. Matadepers, 3 y 4. Olesa de Montserrat, 6 y 7. 8. Relland, 1 y 2. Rubí, 8, 9 y 10. 11. Sant Llorenç Savall, 3 y 4. Sant Pere de Tarrasa, 7, 8, 9 y 10. Tarrasa, 1, 2, 3, 4 y 5. Ullastrell, 4 y 5. Vacarissas, 2 y 3. Viladecaballs, 6 y 7.

Vich.—Banyà, dias 12 y 13 de febrer: Besora (Santa Maria del), 14 y 15. Besora (San Quiric del), 16 y 17. Brull, 10 y 11. Castellor, 26 y 27. Centelles (Santa Coloma del), 23 y 24. Centelles (San Martí del), 14 y 15. Collsuspina, 23 y 24. Corcó (Santa Maria del), 21 y 22. Fàbregas (San Joan del), 21 y 22. Polgarols, 18 y 19. Gran (San Bartomeu del), 3 y 4. Gurb, 7 y 8. La Bolla, 6 y 7. Malla, 5 y 6. Manlleu, 9, 10 y 11. Montanyola, 7 y 8. Olost, 3 y 4. Orís, 1 y 2. Orlí, 1 y 2. Osona, 20 y 21. Peradita, 1 y 2. Pruit, 21 y 22. Rinde, 16 y 17. Riuprimer, 9 y 10. Roda, 3 y 4. Roda (Masias del), 8 y 9. Sant Agustí de Lluçanès, 8 y 9. Sant Boy de Lluçanès, 1 y 2. Santa Eugènia de Berga, 13 y 14. Seva, 8 y 9. Sentfons, 5 y 6.

Sesorts (San Martí), 21 y 22. Sobremunt, 5 y 6. Sora, 15 y 16. Tabernolas, 16 y 17. Taradell, 6 y 7. Travertot, 23 y 24. Tona, 22 y 23. Torrelló (San Felip del), 6, 7 y 8. Torrelló (San Pere del), 4 y 5. Torrelló (Masias del), 4 y 5. Torrelló (San Vicenç del), 2 y 3. Vich, 7, 8, 9 y 10. Viladecans, 15 y 16. Vilanova de San, 20 y 21. Vilatorrada, 17 y 18. Voltregà (San Hipòlit del), 7 y 8. Voltregà (Masias del), 9 y 10. Voltregà (Santa Cecilia del), 11 y 12.

Vilafranca.—Avinyonet, dias 5 y 6 de febrer. Cabanyes (Las), 8 y 9. Castellví de la Marca, 7 y 8. Fostrabul, 21 y 22. La Granada, 11 y 12. Lavid, 24 y 25. Mediona, 22 y 23. Olerdola (San Miguel del), 18 y 19. Pachs, 15 y 16. Pla del Panadés, 9 y 10. Pontons, 17 y 18. Puigdalba, 9 y 10.

Riudevilles (San Pere del), 7 y 8. Sant Quinti de Mediona, 21 y 22. Sant Sadurn de Noya, 1, 2 y 3. Santa Fè del Panadés, 11 y 12. Santa Margarida de Monjos, 30 y 31. Sarrons (San Martí), 15 y 16. Sagarriga (San Cugat), 3 y 4. Sabrera, 5, 6 y 7. Terrassa, 24 y 25. Torrelles de Foix, 18 y 19. Vilovi, 9 y 10. Vilafranca, 17, 18 y 19.

Vilanova y Geltrú.—Cañellas, dias 9 y 10 de febrer. Castellot y Gornal, 15 y 16. Cebellas, 7 y 8. Olesa de Bonesvalls, 17 y 18. Olivella, 18 y 19. Ribas (San Pere del), 1, 2 y 3. Sitges, 4, 5 y 6. Vilanova y Geltrú, 8, 9, 10, 11 y 12.

Noticias de Barcelona

Hon tingut lloch de veure expòsats en lo saló Rovira, en lo carrer de Fernando VII, un bonich quadre del celebrat artista don Eliseu Meifren, representant un efecte de lluna en la platja de Cadaqués, campanyant en la obra molta vital y una exacta interpretació del natural.

Lo rector de la parroquia de Nostra Senyora de la Mercè y la Junta d'Obras, nos fan a sapiguer que l'illustre arquitecte de la esmentada parroquia, don Joan Martorell, està ja ampliant lo projecte de Tro no pera la Verge, qual inauguració tindrà lloch lo prop vinent setembre, en lo dia de la festa de la Patrona del bisbat. La suscripció popular oberta pel febrer del any passat suma ja 7.000 pessetas, mes pera que'l Trono tinga deure acabament, es necessari restaurar lo camarilet alont està colodada la Verge. A fi de que pugui arribar a fells terme aquesta obra, que pot calificar-se y es sens dupte de caràcter religiós barceloní, nos pregan las entitats més amunt esmentades, recullim en aquesta redacció las cantitats que la caritat dels barcelonins entreguin al efecte.

Segons varem anunciar dias endarrera, han quedat expòsats en la Sala Gran dels IV Gats, los cartells anunciadors del Carnestoltes, que s'han presentat al concurs obert per la Comissió de festes de Vilanova y Geltrú. Quaranta dos son los cartells que han presentat, alguns dels quals mereixen alabansa per lo encort de la composició y lo harmonios del colorit, poque assegurem que l'certamen ha respost plenament als propòsits de la Comissió organitzadora de las festes.

Aquesta Comissió, assessorada per los senyors don Francisco Miquel Badia, don Francisco Casanovas y don Ramon Casellas, avuy ha designat entre los cartells anunciadors, pera l' premi al quin porta lo lema «Lo que més il·lumin fays», y pera l'accessit al quin s'ha presentat ab lo lema «Lo que fa més Carnaval».

Se recomanen ademés per sas condicions artísticas y significatives, los següents cartells, correspondents als lemas que van a continuació: Primer, «Divertirse sense oblidar al pobre»; segon, «El Carnaval d'una vila» y molt ben acompanyat; darrer, «L'Alegria» y devant la Caritat;

tercer, «Tranquil·litat y bons aliments»; quart, «Alegrias curtas»; quint, «Nas de cantar un ronc».

Lo públic podrà visitar l'exposició dels esmentats cartells en la Sala Gran dels IV Gats.

Dias endarrera, nostre corresponent a París prová de remetre's des telegramas redactats en nostra llengua.

A las pocas horas d'haver sigut expedit los despachos, la administració francesa ls retorná a las sevas mans, dient que de Barcelona ls rebutxaven per estar redactats en dialecte catalá.

Nostre diligent corresponent insistí de nou en la administració de telegramas, y la oficina telefónica número 88, instalada en lo Palau de la Borsa, va contestar, ab una atenta comunicació que tenim a la vista, en la que declara que no té aquell Centre cap responsabilitat en lo correut, donchs en territori francès podrien circular sense cap mena d'entrebanch telegramas expeditos (textual) en las llenguas catalana y tochoque.

Prenem gustosos nota del correcte procedir de las oficinas francesas de comunicacions, dolentoms en l'anima que tinguem que fer uns elogis d'aquells empleats, que nos toman que veure ab nosaltres, y no podem dir lo mateix dels empleats espanyols que hostatjats aquí, ls hi partim la nostra casa y ns parteixen lo nostre pa.

Havim rebut del Institut Catalá de las Arts del Llibre uniuersitat ressenyant la visita que aquesta Societat junt ab varis representants de diferents establiments editorials, verificá lo dijous passat a la important fabrica de tintas tipològiques que los senyors Ch. Lorilleux y Companyia tenen establerta a Badalona.

Los asistentes se mostraron molt satisfechos de la visita, ja que tingueren ocasió de poguer presenciar la elaboració de las reconegudes produccions que la acreditada casa de los senyors Lorilleux y Companyia fabrica.

Los Mossos de la Esquadra de Sant Vicenç dels Horts participen que trobantse fent corrierias, tingueren notícies de que entre ls kilòmetres 79 al 80 de la carretera de Barcelona a Tarragona y pertanyent al terme municipal de Sant Vicenç, hi havia un home que finava per moments, dirigitshi immediatament lo trobaren que ja era cadavre, per lo qual fen avisar al jutge municipal y al alcalde d'aquella població, pera poguer prestar los ausills necessaris; fetes las indagacions conuenients se vegé que la causa de la mort havia sigut per debilitat y la nit tan freda que havia fet.

No havéms trobat cap document, però si sols varis rosegons de pà y deu óntims, fa suposar, que lo dit subjecte, que duria tenir uns 50 anys, vivia de la capta pública.

Los de Sentmenat detingueren a la matinal del diumenge passat a un subjecte anusat d'haver robat 12 porrons de vi, del interior d'una bodega, per lo qual fou posat a disposició del jutge municipal de aquesta vila.

Los de Palautordera posaren a disposició del jutge municipal de Sant Esteve de Palautordera a un subjecte que'n complet estat de borratera insultava agrauiat y fets als veïns d'aquella vila.

Nos ha sigut enviada la Guia oficial del servey diari de correus, terrestre y marítim corresponent al mes de febrer.

La professó que lo vinent dijous sortirà a las tres de la tarde de la iglesia parroquial de Sant Martí de Provençals (Clot), farà lo recorregut següent:

Sortida de l'iglesia, carrers de Puigner, Bilbao, Clot, Acequia Condal, Bogatell, don Joan Poguera, Escopias, Montanya, Aurora, Bogatell, Acequia Condal, Clot, carrer de l'iglesia y tornada al temple.

Segons las disposicions dictadas fa poch per lo president de la República Nort-Americana, pera lo regimén comercial de Cuba, lo comandant de qualsevol port de la isla podrà autorisar lo comers de cabotatge a tot barco quin capitá reuneixi a la nacionalitat espanyola.

La «Maquinista Terrestre y Marítima», constructora de las máquinas del creuer de guerra «Lepanto», nos comunica y demana fen sapiguer a nostres lleidors que en las probas efectuadas a Cádiz per l'esmentat buch de l'armada, funcionaren las máquinas ab perfecta regularitat, sostingueren be son regimén durant las sis horas que durá la proba y la forza per ellas desenvolupada fou sempre més que la estipulada en lo contracte, obtenint com a premi de velocitat la de setze millas y mitja per hora.

La premsa de Cádiz encomia molt a la Companyia constructora de las máquinas.

En la societat «La Nova Ponella» s'estrenarà lo próxim diumenge un drama en un acte y en vers de don Emili Graells, titulat «Lo Retorn de la guerra», dirigit la obra don Enrich Sinca.

Lo primer de la serie de concerts que's proposa donar la Societat Musical de Barcelona, en lo teatre Lirich, va tenir lloch ahir vespre, baig la direcció del mestre Oscar Fajner.

La concurrencia, que era regular, va ampliar tots los números del programa y en especial la Overture de la ópera «Eurythie» del mestre Weber y l'preludi dels Mestres Cantors de Wagner.

Lo concert acabá a las dotze tocadass.

A quarts de dotze d'aquesta nit passada, s'ha posat a ploure d'una manera trèf que regular trontane, los que sortien dels teatres, ab lo contratemps de tenir que retirar ab la mullena al demunt.

La Delegació d'Hisenca ha dispost avuy dia 1 de febrer los pagos següents: Pascual y Molins 7.110,62 pessetas; Miquel Castells 4.889,94; Manel Iglesias, 2.718,81; Manel Garcia 2.933,74; Carlos Gier 16.899,35; Francisco Planas pessetas 26.098,85; Joseph Gasset 18.545,74; Ernest Giménez 10.025,00; Manel Betis 25.008,74; Joan Teixidó 4.400,97; Carlos Palomeras 249,95; Adolf Riera 2.007,27; Esteve Lozano 1.801,51; Dionisi M. Perd 18.510,95; y Dipositari Pagador 115.129,29.

A tothom creyem que haurá sorpreses la saptada mort de nostre benivolunt amic en Pere Estela, conegut fabricant de pianos que fa poch havia transformat l'entiga casa Bernareggi, posantla en condicions de producció tals que podia competir ab los més acreditats del estranger. Lo senyor Estela, per sos especials aficions al art musical y de afable caràcter, era conegut y apreciat per tots los artistes. Sa mort l'ha sentida tothom.

Dem á sa respectable familia lo més sentit pesam, y preguem per l'anima del finat. Deu li concedesca lo premi á que's feu mereixedor.

Lo partit extraordinari, jugat en lo Fronton Condal ahir tarde, va ser bó com poch se n'han vist d'un quan temps a aquesta part. Anavan los pilots: Escoriaza, Blomer y Pasiego, rojos, contra los blaus Yurrita y Chiquito de Vergara, y si be han guanyat los primers deu no tantes, ha sigut solta per la forza del número.

Pas papeletas rojas s'han pagat a 13 pessetas.

Ahir vespre en l'express va sortir cap a Madrid l'Alcalde senyor Grieria, a fi de gestionar en las oficinas dels ministeris varis assumptos pendents d'interés pera Barcelona.

La Comissió de Governació, reunida ahir, no va despatxar cap dictamen d'interés general.

Soldats morts ahir en l'Hospital Militar: Lluís Fernández Kios, de Barajas de Málaga (Cuenca) del servey de plasa.—Joseph Cervera Galtés, de Algemisi (Valencia) retornat de Filipinas; Joan Cantigas Calza, de Algeciras (Cádiz); Joseph Bellver Valls, de Oñoriente (Valencia) y Vicenç Fornés Garcia, de Fula (Alacant), retornats de Cuba.

Una benefactora persona, sens fer públich son nom ha fet donació a la Societat Económica Barcelonesa d'Amichs del País de deu obligacions del Ferrocarril de Tarragona a Barcelona y Fransa, ab lo fi de que's destinin a un ó més premis a judici de la societat, pera recompensar la honrada, la abnegació, lo valor que hagi produït beneficis a la humanitat, ó qualsevol acte digne d'estimar-se com a exemple meritori en la vida dels pobles.

Defuncions registradas durant lo dia d'ahir: Districte de Universitat.—Eduard Mencia, 1 any; Florenci Canudas, 4 anys; Maria Forra, 1 mes; Josepha Farrés, 5 dias; Josepha Raich, 54 anys; Josepha Malla, un any; Josepha Callot, 81 anys; Ramona Oriols, 68 anys; Narcís Rosés, 83 anys; Joaquina Gasset, 37 anys; Pere Estela, 43 anys, y Mercè Navarro, 18 mesos.

Districte del Hospital.—Joseph Collas, un any; Josepha Carbonell, 55 anys; Graciela Baró, 69 anys; Felix Benet, 88 anys; Vicenta Viñallonga, 62 anys; Maria Verdú, 50 anys; Genoveva Calbet, 43 mesos; Jaume March, 3 anys, y Geróni Fargas, 42 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barceloneta.—Ramon Soler, 8 dias, y Purificació Felix, 23 anys.

Districte del Institut.—Antonia Sánchez, 89 anys.

Districte de la Llotja.—Miquel Batlle, 53 anys; Francisca Güell, 63 anys, y Josep Pallarés, 2 anys.

Districte de la Barcel

